

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 632
din 27.11.2008**

Dosar nr.: 519/2008

Petiția nr.: 9421/09.07.2008

Petent: Ș E

Reclamat: D I , reprezentant al S.C. Dav&Co S.R.L.

Obiect: afirmații adresate petentului vizând demnitatea personală, precum și acte de lovire și violențe

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Ș E cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. D I , reprezentant al S.C. Dav&Co S.R.L. cu sediul în Alexandria, str. Libertății, nr.202, bl.328, județul Teleorman

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea, astfel cum este redactată, vizează afirmații, prin adresare de cuvinte, acte de lovire și violențe, respectiv interzicerea comercializării de produse petentului și familiei sale.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul arată că în seara zilei de 30.06.2008, în jurul orei 23:30, fiind invitat împreună cu fratele său de către un amic la terasa din fața blocului unde

locuiește au fost victime ale unui comportament discriminatoriu din partea patronului terasei.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 9421 din 09.07.2008, în temeiul art. 28-32 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, a fost ridicată din oficiu excepția de excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2. Urmare petiției înregistrate cu nr. 9421 din 09.07.2008, formulată de petent, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa înregistrată cu nr.13295 din 20.10.2008 a fost citat petentul, iar prin adresa cu nr.13296 din 20.10.2008 a fost citat reclamatul, la termenul stabilit de Consiliu, în data de 18.11.2008. La termen partile nu s-au prezentat.

4.4. Prin adresa cu nr. 10230 din 29.08.2008, petentul a comunicat punctul său de vedere în scris fără a face precizări sau a-și prezenta propriile apărări față de excepțiile ridicate. În completare, petentul a făcut precizări referitoare la situația sa din data de 30.06.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1 Petentul, astfel cum a fost redactată petiția, și prin susțineri arată că în seara zilei de 30.06.2008, în jurul orei 23:30, fiind invitat împreună cu fratele său de către un amic la terasa din fața blocului unde locuiește au fost victime ale unui comportament discriminatoriu din partea patronului terasei.

5.1.2. Petentul arată că domnul D I , patronul terasei, a avut un comportament violent verbal cât și fizic asupra acestuia și fratelui său. Deși perosna care îi invitase pe petent și fratele acestuia la terasă i-a spus reclamantului să se potolească pt că sunt invitați, acesta din urmă a continuat să-i umilească în public, într-o zonă intens circulată din centrul orașului.

5.1.3. Petentul susține că au fost nevoiți să se ridice de la masă să plece și a aruncat sticla din care nu consumase foarte mult, aceasta rostogolindu-se și spargându-se pe asfalt. Numai că reclamatul a luat sticla de jos, a mai dat o dată cu ea de pământ pentru a obține forma dorită scopului său și l-a lovit pe acesta în cap, în zona posterioară urechii drepte.

5.1.4 Petentul face precizarea că până în acel moment nu a mai avut niciun conflict cu reclamatul .

Sușinerile reclamatului

5.2.1. Reclamatul nu s-a prezentat la termen și nu a comunicat punct de vedere.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că obiectul petiției vizează fapte care se circumscriu unor afirmații exprimate prin cuvinte precum și acte de loviri și alte violente, respectiv interzicerea comercializării de produse petentului și familiei sale.

6.2. **În drept**, în analiza faptelor de discriminare, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

6.6. Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.7. Coroborat obiectului petiției dedus soluționării, Colegiul Director reține că în cauză se invocă afirmații care pot îmbraca forma unor expresii care pot aduce atingere demnității personale, însă raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată de O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director constată că acestea nu se circumscriu actelor incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată.

6.8. Colegiul retine din petiția și susținerile petentului, astfel cum sunt formulate, ca reclamatul a injurat petentul și persoana care îl însoțea, declarând că nu au voie la el la terasa, ca nu au ce căuta acolo și nu au voie să cumpere nimic. Petentul arată că reclamatul a continuat să îl umilească public după care l-a lovit cu un ciob de sticlă în cap în zona posterioară urechii drepte la doar 2-3 cm de artera jugulară, provocând leziuni ceea ce a determinat intervenția de urgență a medicilor. Astfel, în contextul prezentat, în opinia petentului comportamentul discriminatoriu al reclamatului vizează atitudinea acestuia de a nu permite servirea membrilor familiei petentului.

6.9. În raport cu obiectul petiției astfel cum este formulat, Colegiul Director reține că potrivit Codului Penal al României, art. 205 privind Insulta „(1) Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amenda. (2) Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boala sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate. (3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plîngerea prealabilă a persoanei vătămate. (4) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală”.

6.10. Colegiul Director ia act că Art. 205 a fost abrogat de pct. 56 al art. 1 din Legea nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 601 din 12

iulie 2006). Prin Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 104 din 12 februarie 2007 a fost admisă excepția de neconstituționalitate ridicată cu privire la dispozițiile art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278-2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, partea referitoare la abrogarea art. 205, 206 și 207 din Codul penal, constatându-se că acestea sunt neconstituționale. Conform art. 147 din Constituția României republicată în Monitorul Oficial nr. 767 din 31 octombrie 2003, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept. În consecință, abrogarea art. 205 este suspendată începând cu data de 12 februarie 2007, urmând ca art. 205 să se aplice în forma de dinainte de abrogare.

6.11. Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 62 din 18.01.2007, a anulat abrogarea insultei și calomniei din Codul penal al României considerând că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme: „Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziariști etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin.(3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”

6.12. De asemenea, potrivit Art. 180 din Codul Penal „Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la o luna la 3 luni sau cu amendă. ... Lovirea sau actele de violență care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă. .... Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. ... Împăcarea părților înlătură răspunderea penală, producându-și efectele și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.”

6.13. În acest context, relativ la prevederile art. 205 cât și art. 180 C. Pen. trebuie precizat că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie **circumstanță agravantă**: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenența politică, convingeri, avere,

origine socială, vârsta, dizabilitate, boala cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”.

6.14. Cu privire la alegația interzicerii, fără un motiv justificat, de vânzare a produselor comercializate de societatea detinută de reclamat, Colegiul Director ia act că potrivit Ordonanței de Guvern nr. 99 din 29 august 2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, cu modificările și completările ulterioare, republicată, în art.56 se dispune: „Se interzice a se refuza consumatorului fără un motiv justificat, conform prevederilor legale în vigoare, vânzarea unui produs sau prestarea unui serviciu”.

Potrivit art. 73 al O.G. nr. 99/2000, republicată, „Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează după cum urmează: 20. nerespectarea prevederilor art. 56, cu amendă de la 500 lei la 2.000 lei”. Potrivit art. 76 „Contravențiile prevăzute la art. 73 se constată și se sancționează de către: c) organele de control abilitate ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, pentru cele prevăzute la pct. 4, 12, 18, 20 și 21.”

6.15. Or, în raport cu aceste considerente, competența de a investiga și a constata săvârșirea unor contravenții în ceea ce privește interzicerea de a se refuza vânzarea unor produse, fără justificare, revine Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, respectiv Oficiul pentru Protecția Consumatorilor.

6.16. Având în vedere prevederile legale invocate mai sus, petiția astfel cum este formulată și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților, Ș E cu domiciliul în

; D I , reprezentant al S.C. Dav&Co S.R.L. cu sediul în Alexandria, str. Libertății, nr.202, bl.328, județul Teleorman.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Data redactării 02.12.2008

Red. G.D., Tehored. A.P., 3 Ex.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

